

Formanden for udvalget behøver jeg ikke stå her og forsvare. Han er ikke til stede, og jeg synes måske ikke, man skal skyde på nogen, der ikke er her. Men jeg vil da alligevel gerne forsvare ham, i og med at vi er fra samme parti og har den samme holdning. Vi har kæmpet for den samme sag og har de samme synspunkter, og på trods af de små divergenser, fru Anne Baastrup og jeg måtte have i spørgsmålet om, hvorvidt der skal være døgnåbent eller ej, synes jeg stadig, vi samlet set er nået frem til et godt resultat.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil bare lige sige til hr. Kim Christiansen, at det altså er irriterende, når man snakker med Dansk Folkeparti om, hvordan vi skal gribe det her an, samtidig at læse i avisen, at der lovedes hvad som helst. Hvor vil hr. Kim Christiansen finde de ekstra betjente, så de kan få døgnåben station i Fredericia og Middelfart? Det er jo det, hr. Peter Skaarup lover.

Jeg vil meget gerne være med til, at vi simpelt hen får konkretiseret de konsekvenser, lovforslaget får for Fredericia og Middelfart. Hvis der er meget ballade i de to byer torsdag, fredag og lørdag, er det nødvendigt at holde åbent på de tidspunkter, men døgnåbent vil altså sige, at man også skal bruge 2 gange 2 mandetimer søndag, mandag, tirsdag og onsdag, og så er der ikke betjente nok, hvis alle de kriminelle skal fanges. Det er det, der er konfliktpunktet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 18.55

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes, som vi også sagde ved førstebehandlingen, at der er mange gode ting i forslaget om politireform og domstolsreform, og vi synes også, at der er kommet nogle flere gode ting med. Bl.a. er det væsentligt for os, at der lægges mere vægt på offerrådgivning. Vi synes, det ser ud som en god løsning, og vi håber også, at den vil blive ført godt ud i praksis. Vi er selvfølgelig som flere andre ærgerlige over, at det ikke er lykkedes at få gjort konfliktråd landsdækkende allerede nu, men det er i hvert fald noget af det, vi fremover vil være med til at presse på for at gå gennemført, og vi håber, det vil lykkes til efteråret.

Vi håber også, at når vi får de større politikredse, vil det lykkes at gennemføre en bedre

indsats over for bl.a. menneskehandel. Der kan forhåbentlig sættes nogle flere folk af til at arbejde med det meget alvorlige problem, og forhåbentlig kan de også arbejde mere kontinuerligt med det, så de faktisk er i stand til at gøre en god indsats. Men det kræver selvfølgelig, at der ikke træffes en anden politisk beslutning, som vi f.eks. kan se i København, som jo nok kunne bruge nogle dygtige politifolk til at tage sig af menneskehandel, men altså er blevet pålagt at have 70 mand gående ude på Christiania til at tage sig af småsager som hunde, der ikke er i snor, eller folk, der har et enkelt gram hash på sig. Vi håber, at man vil lade være med at træffe den slags politiske beslutninger, så de politiresourcer, der bliver fjernet fra administrationen, i stedet kan tage sig af alvorlige forbrydelser som f.eks. menneskehandel.

Så er jeg fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i, at det er godt, at man indfører mulighed for også at kunne anke skyldspørgsmålet i nævningsager. Vi synes, det er fornuftigt, at det kan lade sig gøre, men vi er dybt uenige i løsningen, hvor man indfører fællesvotering, og det er derfor, vi heller ikke kan stemme for lovforslaget. Vi mener, at man med fællesvotering reelt afskaffer nævningsystemet og laver nævningene om til domsmænd. Domsmænd kan være gode nok, men domsmænd kan noget andet end nævninge. Vi mener, det er afgørende at beholde nævningsystemet, hvor nævningene for sig selv uden medvirken af juridiske dommere afgør skyldspørgsmålet, og det system afskaffer man med reformen.

Vi er også enige med dem, der har været fremme i debatten og ved den interne høring i Retsudvalget. Vi mener ligesom dem, at det er i strid med grundloven at afskaffe nævningsystemet ved at indføre fællesvotering, og også af den grund stemmer vi imod.

Så er der en række ting, som ikke er helt så tydelige, som vi gerne kunne ønske. Det er blevet tydeligere, at retten skal rykke ud. Det håber vi også vil ske i praksis, og det er selvfølgelig noget af det, vi vil følge op på for at sikre, at i de mange tilfælde i dagligdagen, hvor borgerne har meget langt til fogedretten osv., skal retten komme ud til borgerne, i stedet for at det er borgerne, der skal rejse meget, meget langt for at komme til retten.

Vi havde også gerne set, at der blev taget hånd om at få en ordentlig retshjælp. Det udestår stadig at få etableret en retshjælp, der gør, at alle reelt har lige adgang til retfærdighed, uanset